

KOMMUNUVAL 2012

Børn mugu ikki liva í armóð

Vit hava barnafamiljur í Føroyum, sum liva í djúpum fátækradømi.

Sambært Hagstovu Føroya liva umleið 1200 børn í Føroyum í fátækraváða, og sambært eftirmeting av jólahjálpinum í 2011 hjá “Í menniskjum góður tokki”, eru tey sum fáa veitingar frá almennum skipanum so sum forsorgarveitingar, fyrirtíðarpensjón, lestrarstuðul v.m. sera fíggjarliga sperd.

Tað sama er við nógvum av teimum arbeiðsleysu, sum fáa frá Arbeiðsloysisskipanini og teimum, sum fáa frá Barsilsskipanini.

Vit hava hoyrt mammur greitt frá í fjølmiðlunum, at tær ikki hava mat á borðið til teirra børn og at tær noyðast at sníkja seg inn á Herbergið á náttartíð sum olmussufólk fyri at bidda um mat.

596 av teimum 910 børnunum sum finga jólahjálp

í fjør livdu í familjum, sum høvdu minnið enn 100 krónur um dagin at liva fyri.

Slikt eigur ikki at koma fyri í einum vælfærdarsamfelag og tað er alneyðugt at geva hesum børnum ein tryggan uppvøkstur undir mennandi umstøðum, soleiðis at tey ikki ganga hungurstungin, men fáa eina heita og heilsugóða máltíð hvønn dag.

Hetta kann til dømis gerast við, at kommunan

setur í verk eina matarskipan, har øll børn sum ganga á stovni hjá kommununi, hvønn dag fáa eina heita máltíð á stovninum.

Les meira um meg og míni sjónarmið á www.tjodveldi.fo/hallbjorg

Ta røttu at ráða? - vel mammu Høgna og Boga

Hoyvíkin – ein stórir partur av Havnini

Fólkatalið veksir støðugt í Hoyvíkini. Her er nógv gott, so sum skúlar, barnaansing, kirkja, vinna og annað. Fólk trívast í Hoyvík, og her er gott at búgva.

Her eru tó fleiri manglar:

- handilsviðurskifti til íbúgvarnar
- at fáa ferðsluviðurskiftini við skúlan við Løgmannabreyt í lagið

- at fáa ringvegin inn í Havnina lidnan
- reglugerðir til húsaigarar so øll ikki gera sum teimum lystir, uttan mun til hvussu húsini liggja í lendinum.
- ljós við gøturnar við Svartafoss, so vit ótarnað kunnu ganga til og frá býnum, tá tað er myrkt
- at skilta við rutum og

hvussu langar ruturnar eru, til tey ið renna ella ganga

- at skilta við at hundalortarnir skulu takast upp
- at steðga óneyðugum útstykkingum, sum liggja óheppið fyri
- at súkkklubreytir verða tiknar við í ætlanir, tá nýggir vegir skulu gerast
- at forbjóða at hitmiðstøðin

verður bygd við Klingruna Inni á Gøtu

- ein kirkjugarður

Við at velja meg til býráðsvalið, fari eg at arbeiða fyri, at Hoyvíkin áhaldandi mennist á øllum økjum.

Havnin ein Framsókin høvuðstaður

Tórshavn tú Føroyalands miðstöða ER

Tórshavn tú Føroyalands miðstöða VAR syngja vit, men tað átti at verið Tórshavn tú Føroyalands miðstöða ER. Tórshavn er miðstöða, Tórshavn er høvuðsstaðurin.

Tórshavn er hjarta kroppinum Føroyar. Steðgar hjarta

so doyggja allar Føroyar.

Hjartað pumpar ikki við somu strykkju sum tað hevur gjørt. Fólkatalið í høvuðsstaðnum minkar. Fólkatalið í Føroyum minkar.

Og hví er afturgongd. Tú millum annað, at hundraðadávís av ungum

føroyingum leikar sær uttan lands á hvørjum sumri at nema sær útbúgving, tí vit ikki hava røttu tilboðini at geva teimum í Føroyum.

Onkur vil siga tað er ein lands uppgáva, men teir sokallaði landspolitikkararnir er meir upptiknir av at

geva manikyr, pedikyr og annað gott fyri útjaðaran á mannakroppinum Føroyar.

Nei borgara í Tórshavnar Kommuni vit muga taka sagina í egnar hendur, sjúkueyðkennini er tígulig. Føroyar og høvuðsstaðar kommunan má hava tann

heilivág sum skal til. Tá løgtingspolitikararnir pussa negl og rippa eygnabrýr og ikki gáa um hjartað, so muga vit sum elskað og búgva í hjartanum gera tað.

Framsókn bjóðar seg fram, tí vit hava tann rætta heilivág og tað røttu skamtan

Tórshavn sum altjóða lestrarbýur. Vit mangla eitt stórt altjóða universitet. Sum bæði kann bjóða føroyingum tað røttu útbúgvingina og draga útlendingar handavegin.

Vísjónir og handling

Hví stilli eg upp til Býráðsvalið?

Eg var virkin í politikki í 12 ár, frá 1990 til 2002. Eg sat 10 ár í Løgtinginum og 2 ár í Landsstýrinum.

Í landsstýrinum umsat eg vinnu- og samferðslumál í 1998-2000. Í hesum tíðarskeiði orðaðu vit m.a. ein vinnu-politikk í 5 bindum, finga Caragata rapportina til vega og gjørdur samferðsluætlanina. Men størsta avrikið var ival-eyst, at vit funnu ein leist til at gjøgnumføra undirsjóvartunnilin til Vágarnar og finga góðar kreftir at standa fyri verkætlanini.

Í Løgtinginum vóru tað serliga fíggjar- og búskaparmál, sum eg fekst við. Eg var nýggjur í fíggjarnevndini, tá kreppan skolaði inn yvir okkum fyrst í níti-árunum og sat sum formaður í somu nevnd, tá búskapurin kom upp á turt í 1995. Tað var ein avbjóðandi og spennandi tíð, har øll lyftu í felag, samstundis sum fiskivinnan kom fyri seg aftur, og tá rukku vit á mál.

Eg valdi at gevast sum landsstýrismaður í 2000, hóast mær dámdi væl. Orsøkin var, at eg átti eitt vinnuvirki, sum eg mátti taka mær av. Hetta virkið seldi eg fyri nøkrum árum síðani, so nú havi eg betri stundir at fáast við politikk.

Fólkaflokkurin hevur heitt á meg um at koma við aftur, og hesuferð havi eg valt at taka av

tilboðnum. Politiskar royndirnar og nógv ár í vinnulívnum, m.a. við verkstaði, innflutningi og sølu, alivirksemi, lýsingarvirksemi, og fleiri nevndarsessir, m.a. í Havsbrún og Atlantsflog, hava givið mær eina ávísa barlast, sum eg havi við mær, verði eg valdur í Býráðið.

Vanliga gongdin fyri høvuðsstaðir og miðstaðir úti í heimi er, at alment virksemi, banka –og tryggingarvirksemi og annað privat tænastuvirksemi hevur lyndi at miðsavna seg, meðan primervinnan og sekundervinnan flytur útum høvuðstaðarøkið. Sama gongdin hevur verið her hjá okkum, men heppið er, at Kollafjørður er innan fyri kommunumark. Í Kollafirði blómar uppsjóvavinnan, men í sjálvari Havnini eru fá skip eftir, og har skip ikki eru, kemur fiskur vanliga heldur ikki. Tíbetur er støðan nú tann, at landingarmiðstøð í dag tekur ímóti í fitt av fiski í gamla Bacalao, men fiskurin verður ikki virkaður í býnum.

Eg haldi, at tað hevði verið gagnligt, um tað hevði eyðnast at fingið okkurt niche virksemi í gongd í Havnini og í Kaldbak, tí lokala samfelagið verður dekan ov sárbaert uttan part av fiskivinnuni, sum hevur so stóran týðning fyri talið av arbeiðsplássum.